Dosarul nr. 3r-1277/24
/ 2-24062035-02-3r-28102024 /
Prima instanță: Judecătoria Chișinău, judecătorul Gheorghe Mîțu

D E C I Z I E

26 decembrie 2024 mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

În componența:
Preşedintele completului, judecătorul Ghenadie Mîra
Judecătorii Victoria Sîrbu și Angela Braga

examinând în ordine de recurs, în lipsa părților, cererea de recurs declarată de Primarul General al mun. Chișinău, cererea de recurs declarată de SRL ”Promilton”, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău din 19 iulie 2024, emisă în cauza civilă la acțiunea înaintată de SRL ”Manolii” către Primarul General al mun. Chișinău, terț SRL ”Promilton” privind anularea actului administrativ, precum și cererea cu privire la strămutarea cauzei la o instanță egală în grad depusă de SRL ”Manolii”-

c o n s t a t ă:

La data de 07.06.2024, SRL ”Manolii” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Primarului General al mun. Chișinău privind anularea actelor administrative – Certificatul de urbanism pentru proiectare nr.***** și Autorizația de construire nr. *****, emisă de Primarul General al mun. Chișinău.

La data de 05.07.2024, reclamanta a depus o cerere prin care a solicitat suspendarea Autorizației de construire nr. *****, emisă de Primarul General al mun. Chișinău.

În motivarea cererii de suspendare a invocat, în principal, că SRL ”Manolii” deține cu drept de proprietate terenurile cu nr. cadastrale ***** amplasate în mun. Chișinău, *****. Totodată SRL ”Promilton” deține în proprietate terenurile învecinate, cu nr. cadastrale *****.

Autoritatea publică locală a eliberat beneficiarului SRL ”Promilton” autorizația de construire care se contestă, pe terenurile menționate.

Ținînd seama de construcțiile preconizate pe terenurile învecinate, care urmează a fi edificate de către SRL ”Promilton” este evident că acestea vor afecta folosința terenurilor învecinate, deținute cu drept de proprietate de către reclamant.

Consideră că, la emiterea Autorizație de construire Primarul general al

mun.Chișinău, contrar art.12 lit.a) al Legii nr.163/2010 nu a verificat lipsa acordului SRL ”Manolii”, fapt ce constituie un viciu deosebit de grav prin prisma art.141 Cod administrativ.

La fel menționează, că Autorizația de construire a fost emisă cu încălcarea gravă a Regulamentului local de urbanism al mun.Chișinău. astfel, conform Regulamentului menționat, terenul cu nr.cadastral ***** este amplasat în zona cu codul ”C4”, iar terenul cu nr. cadastral ***** este amplasat în zona cu codul ”C7”. În aceste zone este interzisă edificarea unor construcții cu înălțimea mai mare de 25 metri. Prin urmare, nu poate fi admisă încălcarea Regulamentului nominalizat și aprobarea ilegalității pîrîtei de autorizare a unor blocuri de locuințe cu 21 de etaje într-o zonă incompatibilă cu cea de locuințe și de vînzări.

Mai menționează, că Autorizația de construire și Certificatul de urbanism pentru proiectare au fost emise în lipsa Planului urbanistic Zonal, iar documentația de urbanism se elaborează doar în baza unui Plan urbanistic zonal în care sunt descrise toate condiționalitățile pentru a certifica executarea unei documentații de proiect și a autoriza o construcție într-o anumită zonă concretă.

La fel indică, că Autorizația de construire și Certificatul de urbanism pentru proiectare emise în privința mai multor terenuri amplasate în zone cu funcții distincte, sunt incerte și contrare prevederilor art.2 și 6 al Legii nr.163/2010, cît și art.119 alin.(1) Cod administrativ.

Menționează, că în cazul în care Autorizația de construire nu va fi suspendată, nu este clar cine va suporta consecințele edificării unei asemenea construcții. Suspendarea executării actului administrativ asigură evitarea producerii și, respectiv reparării unor prejudicii patrimoniale.

Ulterior, la data de 15.07.2024, reclamantul a depus cerere concretizată a acțiunii privind anularea actelor administrative și cerere concretizată a cererii privind suspendarea executării actului administrativ contestat, prin care a solicitat suspendarea executării Autorizației de construire nr. *****, emisă de Primarul General al mun. Chișinău, până la soluționarea cauzei de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. ”Manolii” către Primarul General al mun. Chișinău privind anularea actului administrativ.

În motivarea cererii privind suspendarea executării actului administrativ, a menționat suplimentar că, cererea prealabilă privind anularea Certificatului de urbanism pentru proiectare nr.***** şi Autorizaţiei de construire nr.*****, a fost depusă la data de 26.04.2024. În termenul stabilit la art. 167, alin. (3) Cod administrativ, Primarul General al mun. Chişinău nu a răspuns la cererea prealabilă depusă de SRL ”Manolii”.

La data de 14.06.2024, reclamanta SRL ”Manolii” a recepţionat din partea pârâtei Răspunsul nr.*****, semnat de viceprimarul Ilie Ceban, prin care s-a comunicat că ”datorită identificării unor erori textuale, la cererea SRL ”Promilton”, autorizaţia de construire nr. ***** a fost reperfectată. Astfel nr. de înregistrare a

Autorizaţiei de construire, este *****.”

Relevă că, examinând conţinutul Autorizaţiei de construire nr. ***** în raport cu conţinutul Autorizaţiei nr.AC-0000572-*****, s-a constatat că s-au strecurat câteva erori textuale în cuprinsul Autorizaţiei de construire nr.***** şi anume:

- în Autorizaţia de construire nr.***** la rubrica ”înregistrată cu nr.” este indicat textul: ”*****.”, iar, în Autorizaţia de construire nr.*****-***** la rubrica ”înregistrată cu nr.” este indicat textul: ”*****”. Data înregistrării este în ambele cazuri aceeași (02.12.2022);

- în Autorizaţia de construire nr. ***** în rubrica ”pe imobilul terenul cu nr. cadastral” este indicat numărul cadastral ”*****”, iar, în Autorizaţia de construire nr. *****-***** în rubrica pe ”imobilul terenul cu nr. cadastral” este indicat numărul cadastral ”*****”;

- în Autorizaţia de construire nr.***** în rubrica ”în următoarele condiţii” este indicată data certificatului de urbanism pentru proiectare nr. ***** ca fiind ”06.10.2020”, iar, în Autorizaţia de construire nr. *****-***** în rubrica ”în următoarele condiţii” este indicată data certificatului de urbanism pentru proiectare nr.***** ca fiind ”06.10.2022”.

Alte modificări decât cele individualizate supra de ordin textual, nu au fost operate în conţinutul Autorizaţiei de construire nr.*****.

Din analiza modificărilor textuale efectuate, se constată că acestea au urmărit scopul corectării erorilor nesemnificative de ordin textual admise în mod iresponsabil de autoritatea publică în conţinutul autorizaţiei şi nu influenţează sub nicio formă natura, esenţa, obiectul, beneficiarul sau efectele Autorizaţiei de construire contestate prin cererea de chemare în judecată depusă iniţial. Chiar dacă obiectul, natura, efectele autorizaţiei sunt aceleiaşi, totuşi atribuirea unui nou număr autorizaţiei contestate prin indicarea indicelui ”*****”, impune concretizarea şi a cererii de suspendare.

În considerarea acestor fapte şi atribuirii autorizaţiei contestate unui nou număr *****-*****, SRL ”Manolii” și-a concretizat cererea de suspendare a executării actului administrativ individual și a solicitat suspendarea executării Autorizaţiei de construire nr.*****, până la soluţionarea cauzei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 19 iulie 2024, s-a admis cererea depusă de SRL „Manolii” privind suspendarea executării actului administrativ contestat, fiind dispusă suspendarea, până la rămînerea irevocabilă a hotărâri asupra fondului cauzei a Autorizației de construire nr. *****, emisă de Primarul General al mun. Chișinău.

Nefiind de acord cu încheierea Judecătoriei Chișinău din 19 iulie 2024, la data de 29.07.2024, Primarul General al mun. Chișinău a declarat recurs, solicitând anularea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi încheieri de respingere a cererii de suspendare.

În motivarea recursului, s-a indicat că, încheierea primei instanțe este una

abuzivă și ilegală, aceasta fiind pasibilă anulării integrale, or, pentru a decide suspendarea unui act administrativ, urmează a fi întrunite condițiile exprese stabilite la art. 172 alin. (2) Cod administrativ, după cum urmează: existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Punctează că, la caz, instanța de fond a apreciat eronat starea de fapt și de drept și neîntemeiat a admis cererea de suspendare a actului administrativ, motivând că asupra acestuia planează suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea emiterii, ce pot fi confirmate sau infirmate în definitiv doar după o examinare minuțioasă și multiaspectuală a fondului cauzei.

Reiterează că, la caz nu au fost întrunite prevederile și condițiile statuate expres de legislator în conținutul art. 214 și 172 Cod administrativ, reclamanta eșuând a proba existența temeiurilor de suspendare – suspiciuni serioase de legalitate și/sau pericolul iminent de producere a prejudiciilor ireparabile, cererea de suspendare ne fiind argumentată prin argumente clare și bine determinate, ce ar putea fi reținute ca justificative și întemeiate pentru admiterea suspendării.

În ordinea de idei descrisă supra, solicită admiterea recursului și emiterea unei noi încheieri de respingere integrală a cererii de suspendare a actului administrativ contestat prin prezenta acțiune.

Totodată, în dezacord cu încheierea primei instanțe, ***terțul SRL "Promilton", reprezentat de avocatul Vladislav Roșca,*** la data de 05.08.2024 a depus recurs împotriva încheierii primei instanțe, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea încheierii primei instanțe și emiterea unei noi încheieri de respingere a cererii de suspendare.

În susținerea poziției, recurenta SRL "Promilton" a indicat că, în încheierea recurată, instanța reliefează drept temei pentru suspendarea actului în baza art. 172 alin. (2) lit. a) Cod administrativ, faptul că, reclamantul este proprietarul terenului învecinat și acesta nu a fost antrenat în procedură administrativă în calitate de terț, nu a fost înștiințat de către autoritatea publică despre examinarea cauzei administrative, fără a motiva sau argumenta în vreun fel de ce anume SRL "Manolii" urma a fi atrasă ca terț, în afară de faptul că, deține în proprietate terenuri învecinate celor ale SRL "Promilton".

Precizează că, reclamanta pretinde că, la emiterea Autorizației de construire, Primarul General al mun. Chișinău, contrar art. 12 lit. a) din Legea nr. 163/2010 nu a verificat lipsa acordului SRL "Manolii", fapt ce ar constitui un viciu deosebit de grav prin prisma art. 141 Cod administrativ.

Subliniază că, reclamanta este proprietară a altor terenuri decât cele care sânt vizate prin Autorizația de construire, reclamanta ne fiind coproprietara acestora și prin urmare, prevederile art. 12 lit. a) al Legii privind autorizarea executării lucrărilor de construcție nr. 163/2010 ne fiind aplicabile cazului.

Opinează că, instanța de fond greșit a stabilit că reclamanta ar fi trebuit să aibă calitatea de terț în procesul administrativ de adoptare a autorizației de construire asupra unui teren ce nu îi aparține, ne fiind necesar acordul acesteia la eliberarea Autorizației de construcție, aceasta ne fiind coproprietară.

De asemenea, specifică recurenta că, instanța a indicat în motivarea încheierii de suspendare a actului, lipsa planului urbanistic zonal, fapt ce a fost combătut prin argumentele din referința prezentată de terț, însă instanța de fond nu a făcut nici o referire la acestea.

Constată că, reclamanta eronat a interpretat prevederile art. 6 alin. (1) din Legea privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului atunci când afirmă că pentru terenurile menționate nu există un plan urbanistic zonal și respectiv nu putea fi elaborat certificatul de urbanism și nici autorizație de construire, or potrivit normei citate, documentația de urbanism și amenajare a teritoriului include planurile de amenajare a teritoriului, planurile urbanistice și regulamentele aferente acestora.

Totodată, art. 14 alin. (1) din Legea privind principiile urbanismului și amenajării teritoriului, stabilește că, planul urbanistic zonal se întocmește în baza planului urbanistic general, pentru o parte din teritoriul unei localități sau pentru un teritoriu predestinat funcționării și dezvoltării localității, iar potrivit art. 18 din aceeași lege, conținutul minim obligatoriu al documentației de urbanism și amenajare a teritoriului se stabilește pentru fiecare categorie de cazuri concrete, prin regulamente și instrucțiuni elaborate de organul central de specialitate al administrației publice în domeniul amenajării teritoriului și al urbanismului și aprobate de Guvern. (2) Valabilitatea planurilor de urbanism și de amenajare a teritoriului existente, precum și necesitatea elaborării unor planuri noi, se stabilesc de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul amenajării teritoriului și al urbanismului.

Învederează că, necesitatea elaborării unui PUZ asupra teritoriului indicat încă nu a fost determinată de către organul central de specialitate al administrației publice în domeniul amenajării teritoriului și al urbanismului și prin urmare, reclamanta nu poate pretinde că la întocmirea certificatului de urbanism pentru proiectare, era nevoie de PUZ.

Remarcă că, elaborarea PUZ se impune doar în cazul modificării regimului funcțional al terenurilor și prin consecință, a Regulamentului local de urbanism, iar la caz, SRL ”Promilton” în calitate de beneficiar al certificatului de urbanism pentru proiectare și al autorizației de construire în cauză, nu intenționează să modifice codul zonelor funcționale ale terenurilor.

În consecință, consideră ca fiind lipsită de fundament alegația instanței de fond privind faptul că, de către pârât și terț nu au fost prezentate probe care să înlăture argumentul reclamantului că autorizația de construire și certificatul de urbanism pentru proiectare au fost emise în lipsa planului urbanistic zonal, ceea ce la prima vedere, în baza unei examinări sumare a materialelor cauzei, denotă existența unor

suspiciuni rezonabile ce vizează legalitatea actului administrativ contestat.

Reiterează că, nu există nici pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea autorizației de construire, instanța de fond în acest sens menționând că, pericolul iminent al cauzării unor prejudicii iremediabile se manifestă prin faptul că, valoarea terenurilor învecinate care aparțin cu drept de proprietate reclamantului ar putea fi considerabil diminuată prin ridicarea în imediata vecinătate a unor construcții, fără a exista un plan urbanistic zonal în acest sens.

Constată că, nu este clară corelația dintre emiterea legală a autorizației de construire fără PUZ, cu reducerea valorii terenurilor învecinate și nici modul în care instanța a determinat valoarea actuală sau cea preconizată a acestor terenuri.

Mai indică că, astfel se atestă o lipsă de imparțialitate a instanței de fond, întrucât aceasta a dezvoltat argumente care nu au fost invocate de reclamantă.

Conchide în final că, la caz nu s-a stabilit întrunirea condițiilor de suspendare a executării actului administrativ contestat, or, reclamanta nu a dovedit existența nici unui motiv din cele 2 prevăzute de art. 172 Cod administrativ, ne fiind răsturnată la caz prezumția de legalitate a actului contestat și ne fiind probată existența unui prejudiciu ireparabil prin executarea autorizației de construire contestate.

La data de 11.09.2024, *executorul judecătoresc Andrei Gosic* a depus demers pe numele primei instanțe, prin care a solicitat explicarea extinderii și a modului de aplicare și executare efectivă a încheierii din 19 iulie 2024, cu oferirea de către instanță a răspunsului la întrebarea: de competența exclusivă a curților de apel sau a executorului judecătoresc în condițiile art. 21 Cod de executare, ține executarea documentului executoriu nominalizat.

La data de 16.10.2024, *reprezentantul reclamantei SRL ”Manolii”, avocatul Tudor Leșanu*, a depus cerere de strămutare de către Curtea de Apel Chișinău a prezentei cauze de contencios administrativ de la Judecătoria Chișinău la o altă instanță egală în grad.

În susținerea cererii de strămutare, reprezentantul reclamantei a indicat că, prin Dispoziția Președintelui Judecătoriei Chișinău nr. 5 din 29.01.2024 cu privire la aprobarea componenței nominale a judecătorilor din cadrul Judecătoriei Chișinău în materie civilă și penală, determinarea sediului de activitate a acestora, cât și modul de funcționare a direcțiilor de evidență și documentare procesuală din cadrul instanței judecătorești, s-a dispus transferul de judecători între sediile Judecătoriei Chișinău și s-a modificat și specializarea unor judecători, inclusiv a instanței care examinează cauza pendinte.

Din aceste considerente, este de opinia că, există un risc chiar și formal ca în ordine de apel sau recurs, să fie invocate de către celelalte părți obiecții asupra modului de formare a prezentului complet de judecată.

Totodată, a făcut referire la prevederile art. 43 alin. (2) lit. f) CPC, conform căruia, instanța strămută cauza la o altă instanță dacă există bănuieli că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea

participanților la proces.

Prin fișa de repartizare a dosarului, cauza civilă în ordine de recurs, la cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. ”Manolii” către Primarul General al mun. Chișinău, terț S.R.L. ”Promilton” privind anularea actului administrativ a fost repartizată în mod automat aleatoriu, judecătorului raportor, Angela Braga, examinarea cererilor de recurs fiind stabilită pentru data de 18.11.2024, ora 10.00.

La data de 15.11.2024, administratorul SRL ”Manolii”, Olga Baciu, a depus cerere de strămutare a examinării cauzei de la Curtea de Apel Chișinău la o altă instanță egală în grad.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 04 decembrie 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea de strămutare a examinării prezentei cauze, la o altă instanță egală în grad, fiind dispusă restituirea acesteia în adresa Curții de Apel Chișinău, pentru examinarea cererilor de recurs înaintate de Primarul General al mun. Chișinău și de avocatul Vladislav Roșca, în interesele SRL ”Promilton”.

Fiind notificată despre cererile de recurs depuse de Primarul General al mun. Chișinău și de SRL ”Promilton”, precum și despre dreptul de a depune referință, *intimata SRL ”Manolii” SRL* nu a făcut uz de acest drept procedural.

În acord cu prevederile stipulate la art.241 alin.(1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În corespundere cu dispozițiile art.242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanţa de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanţa de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluţioneze recursul.

Din analiza materialelor dosarului, Completul de contencios administrativ constată că, recursul înaintat de Primarul General al mun. Chișinău este declarat în termenul prevăzut de lege, încheierea contestată cu recurs fiind emisă la data de 19 iulie 2024, iar cererea de recurs fiind depusă la data de 29.07.2024.

Corespunzător, Colegiul reține că, recursul înaintat de avocatul Vladislav Roșca în interesele recurentei SRL ”Promilton”, a fost depus cu respectarea termenului stabilit în acest sens de legislator, încheierea din 19 iulie 2024 fiind recepționată de către recurentă la 29.07.2024, iar recursul fiind depus la data de 05.08.2024.

Art.236 Cod administrativ prevede expres că, instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea

termenului stabilit la art.232 alin.(1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Respectiv, potrivit principiului simetriei juridice, care implică abordarea subsumară a Codului administrativ, criteriile de admisibilitate a apelului, reglementate conform art.236 Cod administrativ sânt aplicabile în cadrul procedurii de contestare cu recurs a încheierilor instanțelor de fond.

Consecvent, Colegiul reține, că recursurile depuse de Primarul General al mun. Chișinău și de către avocatul Vladislav Roșca în interesele recurentei SRL ”Promilton”, conțin motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurenții își întemeiază solicitările. Iar, în condițiile descrise supra, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererilor de recurs, motiv din care acestea urmează a fi judecate în fond.

Reieșind din argumentele invocate de participanții la proces, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința cererilor de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ conchide că, recursurile sânt admisibile și întemeiate, motiv din care urmează a fi admise, cu anularea încheierii primei instanțe, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.192 alin.(1) Cod administrativ, pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ la curţile de apel şi la Curtea Supremă de Justiţie se instituie complete şi/sau colegii specializate de judecători.

În accepțiunea art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

Art.243 alin.(2) Cod administrativ, indică că, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată.

Conform art.243 alin.(1) lit. c) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: […] c) anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.

Colegiul notează că, în conformitate cu art. 214 alin. (1) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3). (2) instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2).

În corespundere cu art. 172 alin. (2) Cod administrativ, motivele suspendării sânt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Colegiul notează că, obiect al suspendării actului administrativ îl constituie întreruperea temporară a unor activități sau dispoziții executorii, întreprinse de autoritatea publică în vederea realizării unui interes public. Astfel, în cazuri temeinic justificate și în scopul prevenirii consecințelor grave și ireparabile pentru reclamant, instanța poate interzice, aducerea la îndeplinirea unui act administrativ individual executoriu.

În acest context, instanța de recurs menționează că, actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și anume: în cazul confirmării incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Cu referire la cazul dedus judecății, Colegiul atestă că, prin acțiunea depusă, concretizată pe parcursul examinării cauzei, SRL „Manolii" a solicitat anularea Autorizației de construire nr. *****, emisă de Primarul General al mun. Chișinău, solicitând totodată suspendarea executării acesteia, până la soluționarea prezentei cauze de contencios administrativ, în fond.

Investită cu examinarea cererii de suspendare, instanța de fond a conchis asupra temeiniciei acesteia, fiind dispusă suspendarea executării Autorizației de construire nr. *****, emisă de Primarul General al mun. Chișinău, până la soluționarea cauzei în fond.

Colegiul punctează că, examinarea cererii de suspendare a actului administrativ individual este o procedură specială, cu caracter sumar, rolul instanței rezumându-se la constatarea urgenței măsurilor solicitate și caracterului preventiv a acestora. Examinarea cererii de suspendare nu implică soluționarea fondului cauzei, corespunzător nu poate fi evaluată ca o apreciere anticipată a acțiunii formulate de reclamant. Adoptarea măsurilor de protecție provizorie, nu poate fi privită ca o expunere asupra fondului sau o apreciere finală asupra temeiniciei acțiunii, în soluționarea unei cereri de suspendare a actului administrativ.

Prin urmare, raportând prevederile legale citate supra, la circumstanțele de fapt și argumentele invocate în susținerea cererii de suspendare a actului administrativ contestat, Colegiul apreciază ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe cu referire la temeinicia cererii de suspendare a Autorizației de construire nr. *****, emisă de Primarul General al mun. Chișinău, până la soluționarea cauzei de contencios administrativ, reieșind din următoarele considerente.

Instanța de recurs subliniază că, atât cazul bine justificat în vederea confirmării

incontestabile a existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar, cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator în vederea suspendării executării actului administrativ – existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Colegiul reține că prin noțiunea de *suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ*, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Colegiul remarcă că, urmează a fi invocate bănuieli rezonabile, motive suficiente și relevante ce ar justifica suspendarea actului administrativ până la verificarea legalității acestuia în cadrul procedurilor judiciare. Or, examinând la această etapă aspectele invocate în cererea de chemare în judecată, printr-o eventuală încheiere de suspendare, judecătorul riscă să dea apreciere anticipată legalității actului contestat.

Acest raționament se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acțiunii în contestare. În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că, ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalității, opusul ilegalității fiind legalitatea procedurală (formală) și legalitatea materială. Totodată, pentru a înlătura chiar și temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actului administrativ.

Colegiul nu poate reține afirmațiile reclamantului, reținute și de către instanța de fond la dispunerea suspendării actului administrativ contestat cu referire la ilegalitatea Autorizației de construire nr.*****, or, argumentele reclamantului cu privire la lipsa planului urbanistic zonal, precum și necesitatea elaborării acestuia, pot fi verificate doar la examinarea în fond a cauzei. Nu este clar, care circumstanțe de fapt, au convins judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal.

La fel, sunt considerate eronate afirmațiile reclamantului cu privire ilegalitatea actului administrativ ca consecință a neatragerii sale în procedura administrativă, cu referire la prevederile art.12 alin.(1) lit.a) din legea163/2010.

Din prevederile legale menționate rezultă necesitatea prezentării acordului

autentificat notarial al coproprietarilor de teren.

În speță, însă, însuși reclamanta a invocat, că dispune de drept de proprietate asupra terenurilor învecinate, dar nu a invocat că ar fi coproprietar al terenului pe care urmează a fi edificată construcția pentru care s-a eliberat Autorizația de construire contestată.

Prin urmare, fără a se expune asupra fondului cauzei, Colegiul, la această etapă, nu constată suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ.

Cât privește cel de-al doilea temei prevăzut de legislator în vederea suspendării actului administrativ – existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat, Colegiul reține că, scopul aplicării acestui temei este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că, suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La rândul său, *prejudiciu ireparabil* presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire, **i-ar produce reclamantului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului**. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că, existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat – Autorizația de construire nr. *****, emisă de Primarul General al mun. Chișinău, nu a fost argumentată și nici probată în regim suficient de obiectiv și convingător. Or, sarcina probațiunii întru aplicarea suspendării este pusă în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia.

Astfel, de către reclamantă, cu referire la prejudiciu ireparabil s-a invocat ”evitarea edificării unor construcții care ulterior se poate dovedi a fi ilegală și supusă demolării, fapt care va afecta atît bugetul public local cît și vor fi și persoanele care vor procura imobile într-o asemenea construcție ilegală”.

Aceste argumente sunt generale și absolut neprobate, nu întrunesc condițiile exprese cerute de legiuitor pentru calificarea existenței unui prejudiciu ireparabil pentru reclamant.

Urmează de specificat de asemenea și faptul că, prin *”caz bine justificat”* se subînțelege existența unei îndoieli puternice asupra prezumției de legalitate de care se bucură un act administrativ, de natură să înfrângă principiul, potrivit căruia, actul administrativ este executoriu din oficiu. Drept ”*pericol iminent*” se definește prejudiciul material viitor previzibil. Atât cazul bine justificat, cât și paguba, a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, rezultând faptul că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de

solicitantul suspendării executării actului administrativ.

În acest context, Completul judiciar reține că, suspendarea efectului execuțional al actului administrativ contestat, poate fi dispusă doar în condițiile în care, reclamanta justifică pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului execuțional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

În lumina celor reliefate, Colegiul menționează că, reclamanta/intimată nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat - nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente şi pertinente. Or, în conținutul Autorizației de construire nr. *****, emisă de Primarul General al mun. Chișinău, nu se identifică, la această fază a procesului, niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Completul judiciar consideră că, instanța de fond eronat a ajuns la concluzia privind temeinicia cererii de suspendare a executării Autorizației de construire nr. *****, emisă de Primarul General al mun. Chișinău, până la soluționarea cauzei de contencios administrativ, întrucât reclamanta nu a justificat necesitatea suspendării. Or, la dispunerea suspendării actului administrativ, urmează a fi constatată existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege. Atât cazul bine justificat, cât și paguba, a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, rezultând așadar, faptul că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedită de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Având în vedere cele expuse mai sus, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, ajunge la concluzia de a anula încheierea Judecătoriei Chișinău din 19 iulie 2024, cu emiterea unei noi încheieri privind respingerea ca fiind neîntemeiată a cererii de suspendare a executării Autorizației de construire nr. *****, emisă de Primarul General al mun. Chișinău, până la soluționarea cauzei de contencios administrativ.

Cât privește cererea de strămutare a examinării cauzei de la Judecătoria Chișinău la o altă instanță egală în grad, înaintată de avocatul Leșanu Tudor în interesele SRL ”Manolii”, Completul judiciar notează că, în temeiul art.43 alin.(4) CPC, strămutarea cauzei în cazurile prevăzute la alin.(2) lit. d), e), f) și g) se efectuează de către instanța ierarhic superioară, a cărei încheiere nu se supune nici

unei căi de atac.

În conformitate cu art. 43 alin. (2) lit. f) CPC, instanța strămută cauza la o altă instanță dacă există bănuieli că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită de circumstanțele cauzei sau de calitatea participanților la proces.

Conform art.198 alin.(3) Cod administrativ, instanța ierarhic superioară decide, printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs, strămutarea acțiunii în contencios administrativ la o altă instanță de judecată dacă instanța competentă nu poate adopta o hotărâre: a) când, din motivul recuzării sau abținerii unui sau mai multor judecători ori din alte motive întemeiate, substituirea judecătorilor devine imposibilă; b) când, din cauza unor circumstanțe excepționale, nu poate funcționa o perioadă îndelungată.

Colegiul relevă că, CtEDO, în jurisprudența sa (hotărârea Kyprianou vs. Cyprus [GC], nr. 73797/01, § 121, ECHR 2005), a rezumat principiile care reies din jurisprudența sa, cu privire la imparțialitatea instanței judecătorești, statuând că imparțialitatea instanței în mod normal, denotă absența prejudecății sau părtinirii, existența sau absența acesteia putând fi probată în diferite moduri.

Astfel, Curtea a subliniat că, este necesar de a stabili dacă, pe lângă comportamentul personal al oricăruia dintre membrii completului, există fapte care pot fi stabilite și care pot trezi dubii în ceea ce privește imparțialitatea.

În acest context, Colegiul relevă că, argumentele invocate de către reprezentantul reclamantei SRL ”Manolii” în cererea de strămutare a cauzei la o altă instanță egală în grad, nu justifică obiectiv faptul că, judecătorul investit cu judecarea cauzei, nu va putea fi obiectiv și imparțial. Or, CtEDO, în practica sa constantă, a constatat că, imparțialitatea unui magistrat *se prezumă până la proba contrară* (cauza Haushildt vs Danemarca, 24.05.1989, par.47), ceea ce la caz nu a fost stabilit.

În acest sens, argumentul reclamantei, potrivit căruia, prin emiterea Dispoziției Președintelui Judecătoriei Chișinău nr. 5 din 29.01.2024 cu privire la aprobarea componenței nominale a judecătorilor din cadrul Judecătoriei Chișinău în materie civilă și penală, determinarea sediului de activitate a acestora, cât și modul de funcționare a direcțiilor de evidență și documentare procesuală din cadrul instanței judecătorești, prin care s-a dispus transferul de judecători între sediile Judecătoriei Chișinău și s-a modificat și specializarea unor judecători, inclusiv a instanței care examinează cauza pendinte, ar
putea genera un risc chiar și formal, ca în ordine de apel sau recurs, să fie invocate de către celelalte părți obiecții asupra modului de formare a prezentului complet de judecată, nu constituie un temei justificat pentru admiterea cererii de strămutare a examinării cauzei de la Judecătoria Chișinău la o altă instanță egală în grad, or, acest fapt nu poate fi reținut ca fiind un argument plauzibil și întemeiat pentru strămutarea cauzei la o altă instanță, ne fiind probată părtinirea judecătorului investit cu judecarea cauzei, sau a întregului corp de judecători din cadrul respectivei instanțe de judecată.

Astfel, reieșind din raționamentele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, ajunge la concluzia că în cazul

dat nu se întrunesc temeiurile prevăzute la art.43 alin.(2) lit. f) CPC și respectiv ale art. 198 alin. (3) Cod administrativ, fiind neîntemeiată strămutarea cauzei civile la acțiunea înaintată de SRL ”Manolii” împotriva Primarul General al mun. Chișinău, terț S.R.L. ”Promilton” privind anularea actului administrativ, la o altă instanță de judecată de același grad, motiv din care cauza civilă va fi restituită la Judecătoria Chișinău, pentru examinare în același complet de judecată.

În conformitate cu prevederile art.243 alin.(1) lit. c) Cod administrativ, art. 198 Cod administrativ și art. 43 alin. (4) CPC, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

d e c i d e :

Se admite recursul declarate de Primarul General al mun. Chișinău și recursul declarat de SRL ”Promilton”

Se anulează încheierea Judecătoriei Chișinău din 19 iulie 2024 și se adoptă o nouă încheiere prin care:

Se respinge cererea înaintată de SRL „Manolii”, privind suspendarea executării Autorizației de construire nr. *****, emisă de Primarul General al mun. Chișinău, în cadrul examinării cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. ”Manolii” către Primarul General al mun. Chișinău, terț S.R.L. ”Promilton” privind anularea actului administrativ, ca fiind neîntemeiată.

Se respinge cererea depusă de avocatul Tudor Leșanu în interesele SRL ”Manolii” privind strămutarea examinării cauzei, la o altă instanță de judecată egală în grad, ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
judecătorul Ghenadie Mîra

Judecătorii Victoria Sîrbu

Angela Braga